

עבד אל-חמיד פארס אל-נטור 41
רוא מוכתר הכפר קלנסוה מיני
אר 1949. לפניו מילא אביו את

המוכתר

התפקיד משך 18 שנים. אחד השינויים לטובה
שבאו מאז עבר השטח לישראל היה חלוקת
אדמות נטושות עליידי הממשל הצבאי בין
אריסים חסרי קרקעות, ששועו לחקלאות.

כעמיים לשבוע מבקרת אחות של
משרד הבריאות לטיפול בחולי
הנפר. מקרים מיוחדים נשלחים

האחות

למרפאה הקבועה בכפר טייבה, מרחק ארבעה
קילומטרים, שם נמצא גם רופא ממשלתי.
האחות, עולה חדשה מעיראק, הקימה את
המרפאה בבית נאה, שהוחרס למטרה זו.

חסיין מוחמד אל-נטור, 28, עו'
זור רוק, נחשב עליידי שאר ה'
נושבים כאחד הנהנים מן המש'

הנהנה

טר החדש. בחלוקת האדמות האחרונה הוקצו
לו 19 דונם לזריעת תיטה ודורה, תוספת לא
פעוטה להכנסותיו, שעודדה אותו בעבודתו.
אדמות אלה, השייכות לנפקדים, מוכרות
לתושבים מחוסרי-אדמה לעונה אחת בלבד.

מרכזי הרכילות. לכפר קלנסוה יש ארבע בארות — מרכזי הרכילות הנשית — המספקות את צרכי התושבים במי-שתייה
והשקאה. לאחר שאנשי המקום אספו סכום כסף לגליחת באר חדשה פרצה המלחמה וכספם נשאר בבנק הערבי בסולכרס.
עתה, תחת השגחת המושל הצבאי, אוסף הכפר כסף מחדש: 3% ממחיר הירקות שלו המשוקות עליידי שפי, החברה המרכזת
בידיה את שיווק התוצרת החקלאית הערבית, יצטברו לסכום, בו אפשר יהיה לבצע את השאיפה הישנה — קדיחת באר חדשה.

מימי הצלבנים. באר זו (מימין) החצובה בסלע ומצאת בחצר של מבצר עתיק מימי הצלבנים. המבצר עודנו משמש מקום
זגורים והפלחים ממשיכים לשאוב את מימי הבאר כפי שעשו אבותיהם, בדלי ובחבל. על פי הבאר נראים החריצים שנתהוו
נסלע עליידי זיכוכ החבל משך דורות. משמאל — מראה האופייני עדיין לכל כפר ערבי — נשים נושאות מים מן הבאר.

העולה החדש. ישיש
עסור זקן כסוף זה, עלה
לפני שלושים שנה מ'
טוניסיה להשתקע ב'
קלנסוה. עובדה זו לא
נשכחה והוא עדיין נח'
שב לתושב חדש, זר. ל'
פקידים ממשלתיים שבי'
קרו בכפר תואר האיש
כעולה חדש, היחידי בין
תושבי קלנסוה אשר לא
נולד בארץ הוא חי בח'
דר עלוב יחד עם בנו
הנשוי, אב לשני ילדים.
רהוט החדר: עריסת עץ
פרימיטיבית בה מונח
תינוק בן שנה, כד חרס
צהבהב המכיל מי שתיה
ושלוש שמיות צמר גס
צבעוניות הממלאות תפ'
קיד מיטות, מזרונים,
שמיות וסדינים לשאר
ארבעת בני המשפחה.
מלבדם גרים בכפר עוד
שמונה אנשים אשר מו'
צאם לא מקלנסוה: פלי'
טים ממגדל-גד שעברו ל'
כפר ומנסים למצוא פרי'
נסה בתעסוקתם הקודמת
— אריגה, אשר תעזור
להם לשלוח שורשים
למרחק חיי - ערבים

